

ת"פ 12466/10/21 - מדינת ישראל נגד אחמד נופל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 ספטמבר 2022

ת"פ 12466-10-21 מדינת ישראל נ' נופל(עוצר)

לפני כבוד השופטת מריב גrynberg

מדינת ישראל
המאשימה

נגד
אתם הנואש
אחמד נופל (עוצר)

nocchim:

ב"כ המאשימה, עו"ד טל שלילו

ב"כ הנואש, עו"ד שאדי נתאור

הנאשם הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

1. הנואש, יליד 1994, הורשע על יסוד הودאותו, בעובדות כתוב אישום מתוקן, בעבירה של הובלות נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפה לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. לפי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 26.9.21, החזיק הנואש מתחת למקלע מאולתר מסוג "קרלו" ומחסנית תואמת טעונה בחמשה כדורי תחמושת בקוטר 9 מ"מ. בסמוך לשעה 16:30, רכב הנואש על אופניים חשמליים בחוץ העיר טירה, כשהוא נושא תיק שחור ובו מוחזק הנשק. משהבחינו בו שוטרים כרזו לו לעצור, הנואש לא ענה לקריאתם והחל במנוסה על אופניו ובהמשך נמלט בריצה, כשהmachשנת בכיס מכנסי ונתקפס זמן קצר לאחר מכן ע"י השוטרים.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

3. ביום 12.4.22, הורשע הנואש במסגרת הסדר טיעון דין והפונה למסקיר חובה. כעולה מהמסקיר, הנואש כבן

עמוד 1

19, לא עבר פלילי, עצור עד תום ההליכים בתיק זה. הוריו לידי הרשות ولو שלושה אחיהם, אחיו הגadol מעורב בפליליים ועצור בתיק אחר, אחותו סטודנטית לרפואה. עקב מוצאו סבל בילדותו מנדי חברתי, את העבירה בה הורשע מסביר על רקע חשיפתו לקשריו השוליים של אחיו. הנאשם הודה במינויו לו והביע חריטה, עוד נראה שחוויות המיעצר קשה לו והוא אף הותקף ע"י עצורים אחרים. שירות המבחן התרשם ממנו באופן חיובי כמו שאוזח בעמדות נורמטיביות, מבין את הביעות התייחסות וסביר נכונות לשיקם את חייו ולהשתלב בטיפול. עוד מתרשם שביצוע את המעשה על רקע קיומם קשיים חברתיים שלוים, צורך בגבריות וחיזוק בטעונו האישית. בהתחשב בכך שעצור כברת זמן, ממליץ שירות המבחן להסתפק בתקופת מעצרו ולהעמידו תחת פיקוחם.

תמיכת טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד טל שילוני, עמדה על חומרת מעשי- הובלת נשק מסווג "קרלו" ותחמושת תואמת על אופני, בשעת אחר צהרים, בעיבורה של עיר, ללא חשש ומורה. עוד עמדה על פוטנציאלי הנזק של מעשי וניסיונו להימלט מהשוטרים כשפיגעתו בערכיהם מגנים של שלום הציבור ובטעונו היא ברף ביןוני. המאשימה עמדה על מגמת החומרה בעבירות הנشك ועתה למתחם ענישה שנע בין 30-60 חודשי מאסר. באשר לתסקירות, סבורה שמדובר בתסקיר חיובי אך הנאשם לא עבר הליך שיקומי ואף לא שוחרר ממעצרו. לאור האמור עותרת המאשימה לגזר על הנאשם עונש מאסר בתחום המתחם בניכי ימי מעצרו, מאסר על תנאי וכנס.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד שADI נටור, עותר לאיום המלצה שירות המבחן, סבור שמדובר בהמלצת חריגה שמתבססת על התרומות שירות המבחן מטיוכו שיקום. עוד לדבריו מדובר במעשה שאינו ברף חמוץ, נשיאה לטווח קצר, ללא ביצוע עבירות נלוות, כשבRKע שיקול דעת מוטעה הנובע בעיקר מגילו הצעיר של הנאשם. עוד נטען, כי מתחם הענישה שהציגה המאשימה גבוהה וחייב מעתירותיה בתיקים דומים. ב"כ הנאשם הציג מתחמי ענישה מתונים יותר, עתר למתחם שנע בין 12-36 חודשים וסביר שיש להסתפק במאסר בגין החופף את תקופת מעצרו.

הצדדים הגיעו אסיפות פסיקה לتمיכה בעתירותיהם.

6. עוד שמעתי את אבי הנאשם, שמספר שמעולם לא הסתבר בפליליים והctr על התנהגות בנו, האב הבטיח שיסיע לבנו לחזור בדרך הישראל. הנאשם בדברו האחרון, התנצל בפני אביו ובקש את רחמי בית המשפט.

7. דין והכרעה

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק, ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, בית המשפט לא מצא מקום לחזור ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראו תוך התחשבות בנסיבות הענישה.

9. מעשיו של הנאשם חמורים וקשים ופגעו פגיעה ממשית בשלום הציבור ובטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש. הנאשם נושא על אופניו תת מקלו מסווג "קרלו" ומחסנית חמוצה תאומה. מדובר בנשך בעל פוטנציאלי פגעה רבת, מוקן לשימוש, מטרת נשיאותו אינה ידועה אך קשורה, כך עולה מדבריו לשירות המבחן, בקשר עם גורמים שלוים אליו נחשף באמצעות אחיו הגדל. הנשך לא הגיע ליעדו בשל ערכות שוטרים שהבחינו ב הנאשם ונדרשו לו לעזרה.

10. בתי המשפט עמדו חזר ונשנה על החומרה הרבה הגלומה בביצוע עבירות בנשך בלתי חוקי והתפשטות עבירות אלו בקרב הציבור כולו, ובקרב המגזר הערבי בפרט ועל הפוטנציאלי הטמון בחובו לסיכון של פגעה בשלום הציבור ובצחונו. **"עצם החזקת נשך בעל פוטנציאלי קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזק נתון תמיד לחשש שיתפתחה לעשות בו שימוש, ولو ברגעי לחץ ופחד"** ע"פ מדינת ישראל נ' בעד אלקרים (19.1.2014) ועוד נקבע בע"פ 7502/12 כויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013) כי **"ubenrot neshk l'sogiah mglmot batocn siccon mashi shelom hzibor vbetchono, shkn la nitan ldut lehikn itgalon cl hnesk mohzakim sheila cdin, avizha shimosh yuasha bhem beutid."**

11. צו השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות נשך, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה, אף אם הנאשם נעדרי עבר פלילי, והairoע הוא בגדיר חריג בגין חיהם הנורומי "ההלהכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשך, על בית המשפט לבחיר את האינטראס הציבורי שבהתעתת הרבים, על פניו נסיבותו האישיות של הנידון" (ע"פ 587/22 עדאב ابو נאסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022) (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדרה, פסקה 5-6 (14.4.2022); ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022); ע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מוחמד בסילה, פסקה 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבاري נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022)).

מגמה זו באה לידי ביטוי גם בחקיקה במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשך, אומנם הוראותו של תיקון זה אינם חלים בענייננו, אך המסר שביקש המחוקק להעביר באמצעותו בהיר וחד ממשמעי, גם בהיבט החוקי.

12. בעניינינו, הנאשם הוביל רובה ותחמושת, בשעת אחר צהרים, בעיבורה של עיר סואנט, בתעוזה ולא מORA, באופן המSCAN באופן ממשי את שלום הציבור. סוג הנשך והחזקת תחמושת תואמת מצביים על מידת פגעה ממשית בערכיים המוגנים ופוטנציאלי הסיכון הרוב שטמון במעשהיו. לא מצאתי ממש בטענת ב"כ נאשם, כי נשיאת נשך לפוך זמן קצר יש בה כדי להקל במעשהיו, לא ידוע כיצד ומתי הנשך הגיע לחזקתו ומה התכוון לעשות באמצעותו לפחות נתקפס ע"י השוטרים. גם אם אני, בטענת ב"כ הנאשם, שלא התכוון להשתמש בו אלא להציגו לעוברים ושבים כדי להתברר בפניהם ולחזק את תדמיתו, אין בכך כדי לגרוע מהסיכון הרוב במעשהיו, אדרבא, מאותה סיבה ממש עולא אף היה לעשות בו שימוש.

13. בפסקה רבה וענפה הושת על נושא נשך ומוביילו, חלקם נטולי עבר פלילי, מסר מakhir סORG ובריח לתקופות שאין קצרות. עוד נקבע, כי ככל שעסakin בעבירות בנשך בלתי חוקי, יסגו נסיבותו האישיות של הנאשם מפני

שיקולים של אינטראס הציבור והرتעת הרבים (ע"פ 8012/04 מטהני נ' מדינת ישראל, 20.11.2005):

בע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' גנאים ואח'** (29.3.2022, להלן "ענין גנאים"), התקבל ערעור מדינה נגד קולת עונשם של שני נאים שהורשו בעבירות נשך. ענינו של נאם 1 דומה לזה שלפניו, הנאשם הוביל ברכבו תחת-מקלע מאולתר לצד מחסנית מאולתרת תואמת. הנאשם בן 22, לא עבר פלילי. בית המשפט קבע בענינו מתחם שנע בין 19-36 חודשים מאסר ומיקם את עונשו בתחום המתחם. בית המשפט העליון (כב' השופט גروسקובף) מצא את עונשו של הנאשם 1 חורג לקולא באופן משמעותי בהינתן סוג הנשך ונסיבות ביצוע העבירה שלמדו כי הנאשם הוא בעל הנשך **וOUNASHO HOCHMER**, מבליל למצות את חומרת הדין, **ל-22 חודשים מאסר**. באשר לנאים 2, שהצטרך לנסיעה והורשע גם בכך שתקף שוטר, נקבע כי עונשו חורג לקולא באופן קיצוני, ומאסרו החומר, חרף גילו הצער (18) ונסיבות חייו הקשות, מעשרה חודשים מאסר ל-22 חודשים.

בע"פ 166/22 **מוחמד טאהה נ' מדינת ישראל** (1.6.2022), נדחה ערעורו של הנאשם דומה בנסיבותיו זהה שלפניו. הנאשם הורשע בכך שהוביל ברכב, לבקשת חברו, שkeit ותוכה תת-מקלע מאולתר ותחמושת. באותו שעה עברו במקום שוטרים, שערכו חיפוש ברכב ומצאו את השkeit ותוכלה. מדובר בנאים נורמטיבי, לא עבר שהתקבל בענינו תסוקיר חיובי אך ללא פרוגנזה שיקומית. בית המשפט המוחזק קבע מתחם ענישה שנע בין 20-40 חודשים מאסר והעמיד את **OUNASHO SHL HANAIM UL 22 חודשים מאסר**. ערעורו של הנאשם נדחה תוך שנקבעו, והדברים יפים גם לעניינו, כי "ההסתה ה'תמייה' של נשך מסווג תת-מקלע מנוקודה א' לנוקודה ב', וזאת בסביבות גבוהה לטיע לביצוע פשע, ורק בסיס, ובזכות תושיתו של השוטר שערק את החיפוש ברכב התמים למראה, הסתיימים האירוע ללא נפגעים" (שם, פסקה 11);

בע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' ביאדסה** (10.5.2022), בנסיבות חמורות בנסיבותיו מזה שלפניו, הורשע הנאשם נעדר עבר פלילי, בעבירות החזקת נשך, נישאותו והובילתו - רובה מסווג קליצ'ניקוב, מחסנית תואמת ומלאה, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת עם 27 כדורים וכדור נוסף נוסף בקנה ומחסנית נוספת. הנאשם ביחיד עם שותפו הקטן נסעו ברכב גנוב ומוסווה, כשהם לבושים בשכפ"צים, כובעי גרב ועטו כפפות, כללו בקבוקי דלק ומכשיר קשר. בית המשפט המוחזק קבע מתחם ענישה הנע בין 54-19 חודשים מאסר וגזר על הנאשם עונש בתחום המתחם לצד מאסר תנאי וכנס בסך 15,000 ₪. ערעור שהגישה המדינה התקבל, בית המשפט העליון נתן משקל של ממש לאפיונים החמורים של נשיאת הנשך, **OUNASHO HOCHMER והוא מד על 30 חודשים מאסר**;

בע"פ 6021/21 **علي עובוד נ' מדינת ישראל** (19.12.2021) נדחה ערעורו של הנאשם, לא עבר, שהורשע בנסיבות נשך מסווג 16-M והפרעה לשוטר ונדון **למאסר בן 30 חודשים**;

בע"פ 2033/21 **זועבי נ' מדינת ישראל** (30.8.2021) נדון ערעורו של הנאשם בן 51, לא עבר, חולה טרשת נפוצה שנណן בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעל, **למאסר בן 24 חודשים**. חרף מצבו הרפואי וסולחה שנערכה בין המשפחות, ערעורו נדחה;

בע"פ 1658/22 **אייאב נח'אש נ' מדינת ישראל** (19.6.2022) נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות נשיהה והובלה של תות מקלו "עו"ז" ומחסנית למאסר בן 26 חודשים. הנאשם, ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנشك לשם הגנה עצמית וuber הליך טיפול.

14. עוד מיחסת ההחלטה משנה חומרה לעבירות המבוצעתו בנشك התקפי מסווג רובה סער שפוטנציאלי הנזק ממנו רב במיוחד (ע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' חמיאל** (6.9.2016; עניין נחאש), כך למשל הגדר בית המשפט העליון תות מקלו מאולתר בתצורה של רובה סער 16M כנשק "**ארון, אוטומטי ובעל פוטנציאל קטלני גבוה**" (עניין גנאים, פסקה 7).

15. המאשימה הגישה פסיקה נוספת, שאף בה נקבעו מתחמי ענישה דומים: בע"פ 3156/11 **ג'AMIL ZRAIEH נ' מדינת ישראל** (21.12.2012) נדחה ערעור של הנאשם שהורשע בעבירה של נשיאת אקדח והסתיעות ברכב לביצוע פשע ונדון ל-24 חודשים. מתחמים דומים נקבעו גם בת"פ (מח-ח') **מדינת ישראל נ' רובינוב; ת"פ** (מח-מרכז) 19-03-15627-**מדינת ישראל נ' אל כמאלת**. עתירת הגנה למתחם שבע בין 12-36 חודשים מאסר סיטה סטיה משמעותית ממתחם הענישה הרואי בעבירות נשיאת נשק, זאת בעיקר בשים לב לסוג הנشك שנשא הנאשם.

16. בבואי לקבוע את מתחם הענישה ההולם בנסיבות שלפניו נתתי דעתך, החזקת תחמושת תואמת, הובלת הנشك במצב שהוא מוכן לשימוש ולפסיקה הנוגגת, חלקה בנסיבות דומות ומהעת האחורה. **על כן קובעת מתחם ענישה שבע בין 22-45 חודשים מאסר, לצד ענישה נלוית.**

17. ב"כ הנאשם לא ביקש בטיעונו לסתות ממתחם הענישה לצרכי שיקום אלא לאמץ את המלצת שירות המבחן במילואה. המלצותם להסתפק בתקופת מאסר בת שנה החופפת את תקופת מעצר הנאשם יכולה לבוא אלא במקרים שיקום מובהקים. כזכור, המלצות שירות המבחן אין מחייבות את בית המשפט וביכולתו לסתות ממנה מטעמים מוצדקים (ע"פ **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 13, 14.11.2018) הנאשם שלפניו אمنם צער, ללא עבר פלילי וסביר נכונות לשיקום ארך בפועל לא עבר הליך טיפול, לא שוחרר מעצרו ושירות המבחןפגש בו פגישה אחת לצורך הכנת התסaurus. לפיכך, ובניגוד לקרים אחרים שהציגו הגנה (כך, לדוגמה, בת"פ (מח-מרכז) 20-05-51473 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל**), לא הונח לפני ביסיס לבחינת חריגה ממתחם הענישה למטרות שיקום.

18. מצד זאת, התמונה המצטנית בעניינו של הנאשם מעודדת. הנאשם צער, נטל אחריות, הביע חרטה והבין את הפסול במשעיו. התרשםתי לטובה אף מאביו ונראה כי עם שחררו תסיעו לו משפחתו לחזור בדרך הישר, בתקווה שתירחק מגורמים שלויים. עוד נראה כי ההליך המשפטי הרתיעו ושהייתו במעצר קשה עליו מאד. נוכח נסיבותיו, עברו הנקי והמלצות הتفسיר, גם שלא שולב בהליך מפחית מסוכנות, אמך את עונשו בתחום המתחם לצד ענישה נלוית.

19. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל בן 22 חודשים** בגין ימי מעצרו מיום 26.9.21.
- ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו לביל יבצע עבירת נשק מסווג פשוט.
- ג. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו לביל יבצע עבירת נשק מסווג עוון.
- ד. קנס בסך 2000 ל"נ או 20 ימי מאסר תמורה.

מוראה על השמדת כל הנקש והתחמושת לאחר תום תקופת הערעור.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ג אלול תשפ"ב, 19/09/2022 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקולד על ידי מרגלית לולו